

In dankbare herinnering aan

Geertruida Catharina Zwijnenberg - Kamphuis

sinds 21 december 1975 weduwe van

Antonius Zwijnenberg

Zij werd geboren op 1 september 1911 te Rossum. Op 30 mei 2012 overleed ze in haar eigen vertrouwde omgeving. Op 5 juni hebben we haar lichaam, na de Uitvaartviering in de St. Plechelmuskerk te De Lutte, te rusten gelegd op het kerkhof nabij de kerk.

Dankbaar voor een leven dat in het teken stond van goedheid, eenvoud en zorgzaamheid, hebben we afscheid moeten nemen van onze lieve moeder, oma en overgrootmoeder.

Ze was de oudste in een gezin van 4 kinderen. Haar moeder overleed toen ze 6 jaar oud was.

Op 11-jarige leeftijd moest ze van school. Ze nam toen de zorg voor haar broer en zussen op zich.

Die zorgzaamheid heeft haar leven getekend. Ze was altijd bezorgd voor de mensen om haar heen.

In 1944 trouwde ze met Antoon Zwijnenberg. Ze gingen wonen in een huis achter de kerk, aan wat nu het Kerkenbospad heet. Haar hele verdere leven heeft ze daar gewoond. Daar groeiden ook hun vijf kinderen op. In 1975 overleed haar man.

Na een verdrietige periode pakte ze de draad van

het leven weer op. Ze kreeg vriendinnen, met wie ze kaartje en uitstapjes maakte. Zo werden Lourdes, Rome en Wenen bezocht. Ook Kevelaer was een plek waar ze graag kwam.

Het contact met haar broer en zussen werd in de loop van de jaren extra aangehaald. In haar leven nam het geloof een belangrijke plaats in. Trouw ging ze naar de kerk en ook door de week bezocht ze de vieringen. Toen dat door haar achteruitgaande gezondheid niet meer ging, luisterde ze naar de kerkradio en kreeg ze de communie thuis. Maria was haar steun en toeverlaat. Vele Weesgegrootjes en Marialiederen zijn er gebeden en gezongen.

De kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen waren haar alles. Ze genoot van hun aanwezigheid en volgde hen tijdens hun schooltijd en studie. Ze was trots op hen. De laatste jaren waren moeilijker. Haar gezondheid ging achteruit en ze kon niet meer altijd voor zichzelf zorgen. Door de hulp van haar kinderen, enkele vrienden en burens kon ze thuis blijven wonen. Heel dankbaar was ze daarvoor.

Na de ziekenzalving op 25 mei vond ze dat het goed was geweest. Ze wilde naar de hemel. Op 30 mei overleed ze temidden van haar dierbaren.

Moeder het is goed zo. We zijn dankbaar dat we je zo lang in ons midden mochten hebben. Rust zacht.

Wij willen iedereen bedanken voor de belangstelling, steun en medeleven.

Kinderen
Kleinkinderen
Achterkleinkinderen